

TES + VÉREK

a Budapest József Utcai Baptista Gyülekezet lapja

XXX. évfolyam 7-8. szám

2020. július-augusztus

Szomjúság

Az elmúlt hetek nem éppen erről szólnak, de a meteorológusok szerint különösen forró nyár vár ránk. Ilyen időszakban fokozottan kívánjuk a jó hideg friss vizet. Nem mondom én, hogy egy-egy gazdagabb étkezés után olykor-olykor nem esik jó másféle hideg üdítőital is – kinek mi –, de amikor igazán szomjasak vagyunk, legtöbbünk szomját csak a hideg friss víz képes csillapítani.

A Biblia sok helyen hasonlítja Istent az eleven friss folyóvízhez, szemben a repedezett falú tárolókba gyűjtögetett beposhadt akármikkel. Sok minden keltet bennünk ideig-óráig tartó enyhületérzetet, de aztán még gyötrőbb módon tör ránk a szomjúság. Üdítőknél mondtok italkok nagy része eleve úgy működik, hogy míg isszuk, rendkívül jól esik, de kis idő múltán még nagyobb szomjúság fog el, és nem győzünk belőle eleget inni. Ha kicsit is elvonatkoztatunk, máris szembe találjuk magunkat a fogyasztói társadalom működési mechanizmusával.

Nem a vágy betöltése a végleges cél; az csak eszköz még nagyobb vágyak keltésében. – A megelégedett ember nem jó üzlet se ennek a világnak, se felbujtójának. A zsoltárírók számos helyen hangot adnak az Isten utáni szomjúságuknak. „Utánad szomjazik lelkem, utánad sóvárog testem, mint kiszikkadt, kopár, víztelen föld.” (Zsolt 63,2) – Kívánatos lelki állapot! Mégis nem egy-

szer szégyennel kell beismernünk, hogy mire eljutunk idáig, legtöbbször már éppen a másfelé keresgélésből, a még nagyobb szomjúságot hozó csalfa lötyök kortyolgatásából érkezünk. Isten pedig gyakran kivár, míg az ember már teljesen kiszáradt lélekkel őszinte szívvel epekedve kiált utána. A bírák korában pl. Izrael annyira eltávolodott Istentől, hogy az Ő jelenlétét jelképező frigyláda is az ellenség kezébe kerülhetett. Hús esztendő telt el, mire az Isten nélküliség tikkasztó állapotában elkezdtek sóhajtozni utána. (1Sám 7,2) Az Istentől való direkt eltávolodáson túl okozhatnak lelki szomjúságot a legkülönfélébb megpróbáltatások (pl. fizikai szenvedés, egy lemerítő kapcsolat, a mindennapok egyhangú mókuskereke, és sorolhatnánk). Ellenpólusként viszont meg kell vallanunk, hogy a közel zavartalan földi állapotok ritkán keltenek bennünk igazi epekedést Isten után. Kellenek a próbák, amelyek Hozzá hajtanak!

Van, amikor fizikailag akadályoztatunk abban, hogy Isten jelenlétének bizonyos emelkedettebb megnyilvánulásait átélhessük, mint amilyen pl. a gyülekezet. Ezek az időszakok egyfajta lakmuspapírként is szolgálnak, mutatva, hogy mennyire tudunk, vagy nem tudunk ehhez hozzászokni, belekényelmesedni.

„Ahogyan a szarvas kívánczik a folyóvízhez, úgy kívánczik a lelkem hozzád, Istenem! Isten után szomjazik lelkem, az élő Isten után: Mikor mehetek el,

hogy megjelenjek Isten előtt?” (Zsolt 42,2-3)

„Sóvárog, sőt eleped a lelkem az ÚR udvarai után.” (Zsolt 84,2)

Ha csupán a pillanatnyi élmény a fontos, nem a szomjúság hatékony csillapítása, akkor Isten háttérbe húzódik. Ő nem kel versenyre a mesterséges íz- és vágyfokozókkal adalékolt akármikkel, de aki valóban szomjúságát szeretné oltani, annak üzeni: „... jöjjön hozzám, és igyék!” (Jn 7,37) „Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!” (Jel 22,17) A garancia pedig örök életre szóló: „... aki énbennem hisz, nem szomjazik meg soha.” (Jn 6,35)

Sólyom Attila

Szólj meg bennem!

Verembe nem dönts, hegyre sem emelsz,
nem hajtogatsz, mint friss-kezű szellő a nádat,
nem törődsz velem, Istenem,
sorsom mélyén hallgatsz, mint föl nem robbant
bomba aluvó vizek mélyein.

Tornyosodik a bűn a szívemen,
és már csak tompán érezem: mi bűn, mi nem bűn,
normáim elmentek veled,
nincs már külön a sáros és a tiszta –,
elkeveredtek bús hiányodon.

Szorongok, mint vihar előtt a föld:
lapulok, bújok, pislogok csönded szemébe –,
minden dörgésnél rémesebb,
ijesztőbb minden cifra átkozásnál,
- a halott anyák hallgatnak csak így.

Szólj meg bennem, régen-hallgató!
mozgass meg, légy szél, szél, ami voltál is egyszer,
törődjél velem, Istenem!
mindegy: veréssel vagy simogatással,
csak érezzem, hogy van hozzám közöd.

Csorba Győző

Az idők előtt

A saját hitetlenségükkel küszködő kortársaim fiatalságuk óta a mai napig sokszor foglalkoztak azzal a kérdéssel, hogy mit tehetett az örökkévaló Isten a teremtés előtt? Időtlen idők óta csak ült és unatkozott, míg csak rá nem jött egy jó elfoglaltságra és 6 nap alatt megteremtette a világmindenséget, a megszámlálhatatlan élő szervezeteket, növényeket, állatokat, embereket, mindent.

Nehéz kérdésnek tűnt sokáig, és ott maradtam töprengve, mígnem el nem kezdtem a Bibliát olvasni – ki tudja hányadszor – előlről. Akkor aztán kigyulladt az én fejemben is az egyszerű világosság. Hiszen a Biblia választ ad erre mindjárt az első két versében:

- a) Minden kietlen és pusztaság volt,
- b) Sötétség volt
- c) Isten Lelke lebegett a mélység fölött.

A kietlen és pusztaság földet úgy képzeltem el, mint amilyennek látszik Izland kopár kősziklája, amiről leolvadt a gleccser. Az úrhajósok beszámolóiból tudom, hogy a világűrben sötétség van. A csillagközi semmi az sötét. Aztán eszembe jutott a szemináriumi ószövetségi bevezetésből, Dr. Tresánszky Vilmos egykori tanáromtól két mondat, ami a héber nyelvre épült: „Tohu vábohu”. Ez lehet ugyan kietlen és pusztaság, de lehet zűrzavar, rendezetlenség, vagy káosz is. A mélység pedig lehet a tér, amiben akkor a sötétség uralkodott, és Isten a „szelleme” lefedte a lebegésével. A „szellemmel” a nyelvünk bajban van. Mert valahogy a nyelvtörténelem folyamán összekeverte a magyar a szellemet és a lelket. Olyan alaposan, hogy ennek tisztázásából a nyelvészek

könyvtárnyi irodalmat írhatnak, de megoldani nem tudják.

Akkor egy meghatározhatatlan pillanatban világosság lett, és rendeződés. Belépett az idő. Istennek nem volt semmi szüksége időre. Isten időtlen. Mi emberek még nem is voltunk, előbb időnek kellett lennie.

Első nap tehát világosság lett. Most le kell tennem a tisztelet koszorúját jelképesen nekem is a sok-sok filozófus előtt, akik beszéltek a második versben kifejezett SZELLEM szóról, amit héberül a Bibliánk úgy mond, hogy RUÁH. Ezt 3 betűvel írja le, de mi eltérünk ettől és négy betűvel tudjuk hangzókból építkező írásunkkal kifejezni. Alaktanilag sem tudjuk pontosan követni a hébert, de tartalmilag sem. A mi „szellemünk” ugyanis éjjel a temetőben futkározik, visong, és lepedőt lebegtet. A héber „ruáh” ettől sokkal kevésbé ijesztő. Talán két alkalommal „éreztek az emberek”, mint szellőt fújni, a teremtés első napja előtt (ha képesek lettünk volna előre kukucskálni néhány napot), és ama legelső pünkösdi napján, amikor „erős szél” hangja támadt. Itt az Újszövetség görög nyelvében a „pneosz” olyan erős, mint a magasnyomású műszaki pneumatikus szelep. Vetekszik egy lövedék erejével. Mint az amerikai tájfun, orkán, vagy hurrikán. Rendkívüli természeti erő, fölismerhetetlenségig átrendezi a felszínt. Hatására a mai sivatagok gyönyörű, virágzó, rétekké válnak. Tarka életre kap a sivatag homokja. A világvárosokból pedig siralmas romhalmaz lesz. Isten átrendezi a teret, mert ő nem csak a „történelem ura”, és írogat egy asztalnál. Ő mindennek az ura. A gazt néha lassan, türelmesen irtogatja, vagy kiszárítja és megőrli. Csendben „lebeg”, máskor elmozdítja a hegyeket.

Bár az is lehet, hogy mi mindig türelmetlenek vagyunk, és ahogy a kezdő, de kapkodó kapás ember, megkíméljük a gazt és balgán irtjuk a hasznos növényt. Szóval, Isten és mi nem egyformán szelektálunk...

Pünkösdkor Jeruzsálemben csodás korszak nyílt meg. Annyi csodadolog történt! A teremtés óta, vagy akár az első pünkösdi óta meggyengült volna az Isten ereje? Isten ma is formál, alkot, újjászül és mi nyomorult bűnösök egyetlen pillanat alatt megváltozhatunk, újjászülehetünk, a pokolból a mennybe kerülhetünk. Az ideig valóból az örökkévalóságba juthatunk. A félelmetes sötétségből egy áldott örök tavasz kellemes, napsütésébe fűrdözhetünk, és örökre megnyughatunk.

A nyelvészeket is megnyugtatom, hogy egyszer talán még a bibliai nyelvek és a magyar nyelv között legősibb elemek alapján nemcsak „szegénységi bizonyítványt” állítok ki, hanem óriási előnyöket is bemutatok. Például, mennyivel könnyebb egy magyarnak nyelveket tanulni. (Ezt is „elárulhatom”, – ha lesz, aki elfogadja.)

Szebeni Olivér

Látható az Isten

Fűben, virágban, dalban, fában,
születésben és elmúlásban,
mosolyban, könnyben, porban,
kincsben,
ahol sötét van, ahol fény ég,
nincs oly magasság, nincs oly
mélység,
amiben Ő benne nincsen.
Arasznyi életünk alatt
nincs egy csalóka pillanat,
mikor ne lenne látható az Isten.
De jaj annak, ki meglátásra vak,
s szeme elé a fény korlátja nőtt.

Az csak olyankor látja őt,
mikor leszállni fél az álom:

Ítéletes, Zivataros,
villám-világos éjszakákon.

Wass Albert

Vince Smith

Emlékszem – egyszer attól rettegetem, hogy meghalok. Csak 6 éves voltam akkor. Kisiskolás voltam és egy Victor nevű sráccal barátkoztam össze. ABC szerinti sorrendben ültettek bennünket – így találkoztunk: Victor és Vince. Vége volt a sulinak csütörtökön és ezt mondtam: „Viszlát, holnap reggel találkozunk, Victor!” Ő erre: “Persze, holnap biztosan találkozunk!” Minden úgy zajlott, mint rendesen... Másnap reggel azonban semmi sem volt a megszokott. Amikor beérkeztünk az iskolába, ott volt a tanítónk és az igazgató az osztályteremben. Minden szék el volt foglalva, kivéve Victor széke. Mrs. Wallace sírt, Mr. Thomas, az igazgatónk, pedig azt mondta, hogy Victor tegnap éjjel meghalt. Egy szem cukorral a szájában feküdt le, és ettől éjjel megfulladt.

Nagyon valóságossá vált számomra a halál aznap. Azon a nyáron megtanultam, mit is jelent életemet Jézusra bízni, hogy aztán már ne kelljen félnem a haláltól. Azt mondja a Biblia: “*Úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*” Aznap hit és bizalom ébredt bennem Jézus iránt, azután pedig már soha nem féltem a haláltól. Még két háború során sem és akkor sem, amikor a tengeralattjárónk a víz alatt összeütközött egy másikkal. Ismerem Jézust és hiszek Őbenne mind a mai napig. Nem voltam mindig hű – de Jézus az volt!

Gyülekezetben nőttem fel és már fiatalon valóságos hitet nyertem Jézusban. Fiatal felnőttként próbára tettem, mit is hiszek. Azt, hogy mit hiszek, ugyanakkor nagyon is próbára tette az a tény, hogy nem voltam már a megszokott gyülekezetemben. Az egyetemen gépészmérnöknek tanultam nukleáris meghajtás szakon, majd amerikai atommeghajtású tengeralattjárókon szolgáltam, mint gépészmérnök. Megnősültem és azokban az években született meg első gyermekem. Jártam gyülekezetbe és még mindig hittem, de hitemet egy olyan dobozban tartottam, amit csak a templomban nyitottam ki. Amikor munkába mentem, akkor Őt zár alatt tartottam. Az én tengeralattjárómon csak 3 keresztény volt, és attól tartok, hogy a másik kettő néhány napján nem volt benne biztos, mi is a helyzet velem ezen a téren.

1993. március 20-án az a hozzáállásom, hogy Jézust egyfajta dobozban tartom, az életem többi részét pedig egy másikban – ripityára tört. Az én USS Grayling nevű tengeralattjáróm az oroszországi Murmanszk közelében víz alatt járőrözött, és eközben a jégmező alatt összeütközött egy orosz tengeralattjáróval. Én akkor éppen az emeletes ágy alsó részén aludtam, és az ütközéstől beleszapódtam az ágy felső részébe. A rá következő néhány nap élet-halál kérdés volt.

Nem féltem a haláltól ezalatt a rettenetes megpróbáltatás alatt sem, mert tudtam, hogy életemet Jézusra bíztam. Attól viszont féltem, hogy Isten elé kerülve hogyan magyarázom majd meg azt, hogy sok esetben mások elől rejtegettem hitemet és kettős életet éltem. Arra gondoltam, milyen szegényes “örökséget” hagyok lányomra, ha meghalok. Abban a pillanatban hitemet újból megerősítettem, és azon elköteleződésemet,

hogy Jézust nem csak úgy ímmel-ámmal, fél szívből követem, hanem teljes szívemből. Nem mondhatom, hogy Isten egyedül énmiattam engedte, hogy megtörténjen ez az ütközés, azt viszont biztosan tudom, hogy arra használta fel, hogy Jézusba vetett gyerekes hitemet felnőtt hitté formálja át.

Közreadta: Dr. Bukovszky Ákos

A kegyelem

Te soha többé nem leszel nyugodt,
S nem lesz tiéd a nyárspolgári béke,
Mert beléd hullott az Isten vetése,
És azt kitépni nem lehet,
Vagy nem mered,
Mert érezed, hogy éned jobbik része.

Azt megteheted, hogy soha se kapálsz,
Hogy letaposod a kihajtó ágot,
Hogy nem öntözöd,
- de Harmat is van,
és néha, akaratlan
meglep.

És valahogy elindul benned
Egy gondolat, egy szó, egy meglátás,
egy semmi
S amit már kezdtél elfeledni,
Vagy letagadni, duzzad, újra él.

A gyökér,
A mag,
Beléd szövődik és szállá fakad,
És vakmerő kalandra bátorít:
Kilépni önmagadból,
Az átlagosból
- komolyan venni azt amit hiszel.

Tulajdonképpen miért nem kezded el?

Szent-Gály Kata

AZ ÉLET CSODÁJA

A fogantatással kezdődik, amikor két piciny sejt egymásra talál és gyorsan osztódni kezd. Néhány hét múlva már jól felismerhető, hogy a sejthalmaz egy

embrió, egy törékeny gyermek- kezdemény, mely élni akar – ha hagyják. Sajnos vannak, akik elpusztítani akarják, pedig megismételhetetlen csoda, melyet tisztelni és szeretni kell. Ha megszületik, rácsodálkozik a világra, megtanul beszélni és járni szülői segítséggel és gondoskodással, majd bölcsődébe, óvodába, iskolába viszik, ahol már a gondozónők, később a tanárai tanítják és nevelik. Amikor kikerül a nagybetűs Életbe, hamar észre veszi, hogy korlátai vannak, léte véges és bármennyit tanult, jó célt sikeresen elért, a hön áhított boldogság csak ideig-óráig az övé, hamar elillan, tovaszál.

Élete egy pontján azonban Isten megérinti, megszólítja és ha figyel Reá, akkor ismét megfog, de most szellemi értelemben: átélheti az újjászületés csodáját. A Teremtő Isten Megváltót küldött számára is Jézus Krisztus személyében, Akinek a tanítása és keresztáldozata feloldja a lét korlátait, megszabadít a hibáktól és bűnöktől és végtelen perspektívát nyit minden Hozzá megtérő ember számára: a tökéletes örök Élet lehetőségét.

Aki ezt elfogadja és továbbadja a jó hírt, az Evangéliumot, az üdvözül, a hitetlen, csak önerejében, vagy hamis istenben, vallásban bízó ember azonban elkárhozik, mert Istentelensége foglyává válik. „Így szól az Úr: Én most életetek adom az élet útját és a halál útját.” (Jer 21,8) Válasszuk tehát az életet, és ne a halál útjain botorkáljunk az elveszés felé! Semmi szükség az abortusz, az orvosilag legálisan előidézhető „kegyes halál” vagy a forradalmi mozgalmak erőszakosságának ideológiai támogatására és propagálására, mert ezek a halál filozófiáját terjesztik. Az Élet több ezeknél és győzni fog!

Rumbold Gyula

Gyülekezeti életképek, beszámolók

Létrejött a gyülekezet plusz – elsősorban online tevékenységre szánt – bankszámlája.

Erre utalható közvetlenül az Anyagi Gondoskodás Alapba tett felajánlás. Számla tulajdonos: BUDAPEST JÓZSEF UTCAI BAPTISTA GYÜLEKEZET (Röviden: BUDAPEST JÓZSEF UTCAI BAPTISTA)

Budapest Bank
10100716-49314400-01005005

Kérem a közleménybe a következő szöveget beírni: "**Anyagi Gondoskodás Alap**"

Az anyagi gondoskodás alap működésében ez új lehetőséget teremt. Ezzel a levelemmel kérem, hogy az eddigi felajánlások alapján az összegeket a megadott új Gyülekezeti számlára utaljátok át! Kérem, hogy egy rövid email-ben továbbra is jelezzétek számomra az új felajánlásokat.

email: kovacs.endre0201@gmail.

Rövid tájékoztatást szeretnék adni az eddigiekről. Köszönet az áldozatokért.

Elsőként szeretném ismét és többször aláhúzva megköszönni a testvéreknek a felajánlásokat.

Időszak: Meddig üzemeltetjük? Ameddig a koronás helyzet fennmarad. Bár már érzékelhető a környezetünkben a koronás helyzet enyhülése, de a pénzügyi hatások az egészségügyi helyzethez képest mind az induláskor, mind az enyhítés időszakában késleltetetten jelentkeznek, azaz aki szükségben van, vagy szükségbe került annak továbbiakban is sokat segít a Gyülekezet célirányos anyagi támogatása.

Kiknek tudtunk segíteni eddig?

A gyülekezet támogatása szükség alapú, a jelenlegi koronás helyzet miatt kieső fizetések, bevételek egy részének pótlására. Elsősorban a gyülekezeti tagoknak, vagy a gyülekezet holdudvarában élőknek. Támogattunk eddig kiesett fizetések esetében, idősebb testvérek bevásárlásait, betegségben lévőket, vagy azokat az idősebb gyülekezeti tagokat, akik bár szerettek volna a gyülekezettel kapcsolatot tartani (Youtube adások, zoom alkalmak, stb, de nem volt ehhez technikai lehetőségük, ugyanakkor vállalták ezeknek az eszközöknek a megtanulását, használatát.)

Honnan tudjuk, hogy ki van szükségben?

A személyes kapcsolatokban, a kapcsolattartási beszélgetések során kaptuk az információkat, vagy derülhet ki, hogy ki kerül ilyen nehéz anyagi helyzetbe. Úgy látom jól működik a kapcsolattartási lista, (ki kikkel tudja a kapcsolatot tartani rendszeresen.)

Hogyan érinti ez a rendszeres adakozást?

Az Anyagi Gondoskodás Alapra a rendszeres adakozás feletti pénzügyi támogatásra adta meg a lehetőséget. Ne feledjük, hogy a fizetéseket továbbra is szeretnék kifizetni és jöhet még olyan helyzet, amikor fontos, hogy a gyülekezet rendelkezik tartalékkal.

Kérem továbbra is imádkozzatok ezért a szolgálatért és az ebben résztvevőkért.

Ha van felmerült kérdésetek jelezzétek.

Ha van felajánlásotok jelezzétek.

Ha szükségben vagytok jelezzétek.

Kérdés esetén keressetek bátran.

Zsolt 37:39 *Az igazak segítséget kapnak az ÚRtól, erőt a szükség idején.*

Szeretettel: Kovács Endre

Bp. József Utcai Baptista Gyülekezet

email: kovacs.endre0201@gmail.com

Innen – onnan

TOMMY DOLGOZATA

Szürke pulóver árválkodott Tommy padján, jelképként a bánatos kisfiúnak, aki az imént lépett ki társai után a harmadik osztály terméből. Hamarosan ide vártam Tommy nemrégiben szétköltözött szüleit, hogy egyetlen gyermekük hanyag iskolai munkájáról és túrhetetlen magatartásáról tanácskozzak velük.

Egyikük sem tudta, hogy a másikat is behívtam. a kisfiút mindig kiegyensúlyozott, aktív, szorgalmas diáknak ismertem. Miként győzzem meg a szülőket, hogy az utóbbi időben hanyatló érdemjegyei szüleinek különköltözése és küszöbön álló válása fölötti kétségbeesését tükrözik? Elsőként az édesanyja jelent meg, és helyet foglalt a tanári asztal mellé készített egyik széken. Hamarosan az apa is megérkezett. Helyes! Legalább annyira izgatták magukat, hogy nem késtek.

Ingerült meglepődéssel fogadták egymást, azután tüntetőleg nem vettek tudomást házastársukról. Részletesen beszámoltam Tommy viselt dolgairól és tanulmányi előmeneteléről, magamban imádkoztam, hogy megtaláljam a megfelelő szavakat, amelyek segíthetnek ráébreszteni őket, mit művelnek a gyermekükkel. De valahogy hiába kerestéltem. Talán ha meglátnák valamilyen rendetlen, olvashatatlan iromá-

nyát. Előbányásztam a padjából egy gombóccá gyúrt, tintapacás lapot, talán az angol füzetéből származhatott. Sűrű írás borította mindkét oldalát – nem a kiadott feladat, csupán egyetlen mondat ismétlődött rajta. Csöndben kisimítottam a papírt, és átnyújtottam Tommy édesanyjának. Elolvasta, majd egy szó nélkül továbbadta a férjének. A férfi előbb a homlokát ráncolta, aztán ellágyult az arca. Egy örökkévalóságig tanulmányozta a macskakaparást. Végül gondosan összehajtotta a lapot, zsebre tette, s megfogta felesége kinyújtott jobbát. Az asszony a szemét törölgette, és rámosolygott. Az én szememet is elfutotta a pára, de úgy látszik, egyikük sem figyelt rám. A férfi felsegítette feleségére a kabátot, és együtt távoztak.

Isten a maga módján mégis kezembe adta a szavakat, hogy újra egyesítsem a családot. Egy gyűrött papírlap formájában, melynek minden sorát a kisfiú megtört szívéből kiszakadt jajkiáltások töltötték meg. A lapon az alábbi szavak álltak: "*Drága Anyu... Drága Apu... szeretlek...szeretlek...*"

Közreadta H.A.

Gondolatok

- Az élet csak arra vár, hogy megnyíljunk csodái előtt, hogy érdemesnek érezzük magunkat mindarra a jóra, amelyet számunkra tartogat. (Louis L. Hay)
- A benned lakozó jóság olyan, mint egy gyertyaláng, amelynek az őrzője vagy. Minden nap gondoskodnod kell róla, hogy le ne égjen a kanóc, el ne fogyjon a levegő, vagy ki ne oltsa a lángot a szélvihar. (Ryan Holiday)

- A megértés megszerzése csak ritkán könnyű folyamat. (Teller Ede)
- Nem a szavak fontosak, hanem a tetteink, amivel kimutatjuk!

Gyerekszáj

Az egyik kislány sírdogál, mert másik nadrágot akar felvenni. Közben mondja, hogy ami rajta van, az miért nem jó: „*Tudod, ez a hazafelé nadrág.*”

Gyülekezetünk betegei

Ádány Vince és neje	Sebők Györgyné
Hetzke József	Stubnya Tiborné
Huszta Tiborné	Szabó Mária
Juhász Gyuláné	Szikszai Lajosné
Kovács László és neje	Szűcs Borbála
Németh Györgyné	Tóth Mihály (és lánya Mirella)
Puskás Zoltán és neje	Vékony József és neje
Ráduly Emil és neje	Vida Sándorné
Rumbold Gyula	

"Ha nyomorúságban vergődöm, Te megelevenítesz."

Zsoltár:135:7

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Boros Dávid lelkipásztornál megtalálható.

Hirdetés

Szeretettel kérjük a Testvéreket, hogy a járványhelyzetre tekintet-

tel a missziós adakozást elektronikus utalással küldjék meg a Gyülekezet számlaszámára.

A Budapest József Utcai Gyülekezet számlaszáma:

**OTP Bank:
11708001-20052126-**

Gyülekezeti programok

Gyermektábor Tahiban: **július 20-26.**
Ifjúsági tábor Karádon: **augusztus 17-23.**

Ki tud róla?

A VI. kerületben 1928 és 1936 között a Csengery u. 69. II. emeletén működött egy "szereket-szolgálat". Pontosan ezzel a francia névvel: Charité Baptista Közjótékonyági Egylet.

Aki bármit tud róla, írjon egy e-mailt: szeboliver@gmail.com.

Szebeni Olivér

Budapest József Utcai

Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest,

VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

„Folyóirat” rovatban is olvasható újságunk!

Rendszeres alkalmaink július-augusztus

Vasárnap

9:30 imaóra,

10:00 istentisztelet

július-augusztus hónapban du. nincs istentisztelet

Szerda este 18:00 bibliára

Mindenkit szeretettel várunk!

Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja missziós szolgálatokra felszabadítva